

Родна речь

Родна речь прекрасна,
сладка родна речь,
като сълъсень ясна
ти ехтишъ далечъ.

Още възлюлка ѹмека
азъ когато бѣхъ,
съ майчиното млѣко
тебе упознахъ.

Тебе слушамъ вредомъ,
въ книга те чета,
въ дружеска беседа
сладко те шептя.

Всѣка утринъ синя,
всѣки божи день
ти си речь любима,
тъй дълбоко въ менъ!

Ти си бодра пъсень
на народъ великъ,
ти — езикъ небесенъ,
български езикъ!

Зная: тебъ мълвѣха
нашиятъ дѣди
и за тебе мрѣха.
но възкръсна ти,

Днесъ растя и пъя,
съ тебъ вървя далечъ
и съсъ тебъ живѣя
скжпа, родна речь!

Атанасъ Душковъ